

Iván Morales: “A vegades hem arribat a fer l'obra d'esquena a la platea”

El director de ‘Sé de un lugar’ torna per oferir dissabte al Teatre de Salt dues funcions de l'obra, un fenomen als escenaris barcelonins i premi Butaca 2012

Iván Morales, a la Farinera Teixidor, on fa un any va representar-hi l'obra Foto: MANEL LLADÓ.

Iván Morales (1979) és actor, guionista –actualment escriu el nou film d'animació del tàndem Trueba-Mariscal– i autor i director teatral amb una obra debutant que s'ha convertit en tot un fenomen als escenaris de Barcelona i mereixedora del premi Butaca 2012 com a millor obra de petit format. Ara, poc més d'un any després d'haver-la representat per primer cop en gira a la seu d'aquest diari (a la Farinera Teixidor dins del festival Fora de Temporada), ofereix dues funcions de Sé de un lugar aquest dissabte al Teatre de Salt (18 i 21 h).

A la pregunta de com s'ho ha fet per assolir un èxit tan llampant, el

jove dramaturg exposa amb eloqüència que sempre s'ha plantejat què voldria veure o li agradaria que li expliquessin en cas que fos un espectador més. Per això, en el seu cas, escriu coses que el toquen molt i de prop. “Prou pesat és escriure”, confessa, “doncs millor que sigui quelcom que valgui la pena”, riu Morales. Així, tot defugint tòpics del gènere a l'hora d'abordar el clàssic relat de conflicte de parella, ell ha preferit apostar per allò que pocs tracten: el tema de l'exparella i el desamorament (excel·lents en els seus papers, Anna Alarcón i Xavier Sáez).

Els crítics citen el teatre porteño de Buenos Aires com a principal influència en aquesta obra debutant (per la naturalitat i la proximitat amb el públic), però a Iván Morales no li fa res explicar quins són els seus referents, entre els quals hi ha el cinema de Cassavetes i, sobretot, Éric Rohmer (El trío en Mi bemol) a l'hora d'escriure els diàlegs i aprofundir en la psicologia dels personatges. Com en el cas del director i dramaturg francès “els meus personatges es banyen i lluiten contra les seves pròpies contradiccions”, afirma, i aclareix que, com el mestre, “sense intentar allisonar ningú”. En aquest punt, remarca que la possible clau per connectar amb èxit amb el públic ha estat que l'obra no fa més que “parlar de tu, jo i els altres, amb tots els problemes aparentment domèstics i quotidians” amb els quals un es pot reflectir. La tesi de l'obra? “És possible estimar després de l'amor?”, es pregunta.

Un altre dels aspectes més comentats de l'obra és l'escenografia, mutant i lliure a cada representació. “El públic l'integrem a l'obra, per això a vegades hem arribat a fer l'obra d'esquena a la platea”, explica.

Comparant el teatre amb la música en directe, explica que a cada funció parteixen de zero i ho donen tot. També dissabte, en què director i repartiment oferiran un col·loqui amb el públic.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 28-02-2013 Pàgina 19

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/623552-ivan-morales-a-vegades-hem-arribat-a-fer-lobra-des>

quena-a-la-platea.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesCultura&utm_source=rss&utm_medium=mesCultura&utm_campaign=rss